

. 162. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 04.12.2023

. 4. prosince/decembra 2023

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 162. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naší duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se postupně posouváme do setkání, která jsou více zaměřené na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat vědomosti z našeho archivu on-line setkání na webu hawkins.support.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Dnešní setkání bude odrážet to, na co se Julio naladí a bude vhodné pro skupinu říci.

Dnes je bez písemných odezev.

JULO..

Jen ze záznamu...

B3 Ja-Bytí, Skutečnost a Subjektivita (2003), kapitola 12: Emoce, originál pp. 195–196

.1. Z vnútornej zložitosti aj jednoduchého činu vidíme, že len Božia vševedúcnosť by bola schopná súdiť; tak vzniká duchovné príslovie „Nesúd“. Je to práve preceňovanie vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach, namyslenosť, márnivosť,

ktoré vedú ego k tomu, aby si myslelo, že je schopné súdiť iných alebo seba samého.

.2. Niet žiadneho náznaku z akéhokoľvek zdroja vyššej pravdy, že Boh je ovplyvňovaný alebo umiernený vinou. Veľkí mudrci z dávnych dôb histórie nehovoria o vine, ale namiesto toho poukazujú na „hriech“ ako na niečo, čo pramení z nevedomosti. Učia, že určité skutky {, nie bezúhonné,} budú mať {po odchode duše z fyzikality} za následok jej presun do nepríjemných sfér, kdežto cnosť povedie po fyzickej smrti do vyšších sfér. Toto {títo spomenutí mudrci} uvádzajú len ako faktické tvrdenia; nie sú to pokusy o vyhrážanie, zastráňovanie alebo nastrašenie.

.3. Na minulé chyby sa treba pozerať súciteľne a zodpovedne, čo je jediný spôsob, ako chybu napraviť. Treba si ujasniť vtedajší úmysel činu, ako aj rozdiel medzi vinou a ľútosťou. Ľútosť je často vhodnejšia čo sa týka {tých} minulých činov, ktoré nedopadli dobre. Ozajstná vina sa vzťahuje na úmysel, zatiaľ čo ľútosť sa týka nepriaznivého výsledku.

.4. Ľahko sa dá spozorovať, že myseľ často nie je racionálna či spoľahlivá, a ani nemá potrebné fakty na zdôvodnenie akýchkoľvek činov. Skáče k záverom bez predchádzajúceho preskúmania situácie. Navyše sú tu aktívne {kadejaké} nátlaky okolností a myseľ {aj} podlieha častým epizodám 'mikro-šialenstva', keď sa vlastne stáva celkom iracionálnou. Toto sa dá bežne pozorovať. Ľudia často hovoria: „Musel som byť v tom čase nepričetný“. Hoci myseľ zvyčajne anuluje „šialené“ varianty alebo voľby, nemožno počítať s tým, že tak urobí stopercentne. To je jeden z viacerých dôvodov, prečo podniky vyžadujú dva podpisy na šekoch na vysoké sumy.

.5. Čo sa týka prežívania viny, tak vina je aktívne fungujúcou {každodennou} „skutočnosťou“ {dovtedy}, kým sa neodstráni {to, čo tvorí} podklad ega. Duchovní hľadajúci majú niekedy sklón pozerať sa kriticky na svoje minulé činy zo svojej novonadobudnutej duchovnej pozície. Každé sebaskúmanie by sa malo vykonávať so súcitom. Minulé chyby vyvstali v odlišnom rámci. Najlepším rozuzlením viny je opätovné oddanie sa Bohu, spolublíženým, a odpúšťaniu sebe i druhým.

.6. {Naše} útrapy nie sú darom pre Boha, rovnako ako dažďový oblak nie je darom pre oblohu. Vina sa môže stať {vychutnávajúcim} sebaopôžitkárstvom. Spotrebováva energiu, ktorú {by bolo} vhodnejšie preorientovať na služby spolublíženým. Je potrebné byť odpúšťajúcim k sebe ako aj k druhým, inak sa ego {postupne} utvrdzuje v sebaodsudzovaní. Sebanenávisť je potrebné odovzdať Bohu a vzdať sa jej ako {toho, čo vlastne je, teda niečoho, čo je} zamerané len na seba a sebaobdivováciu sebadôležitostí. Je to lipnutie na minulosti, kde nie je možné objaviť Skutočnosť.

B5 Překlenování úrovní vědomí (2006), kapitola 2: Vina a pomstychtivá nenávisť, originál pp. 49-50

.1. Vina je dôsledkom rozpačtávania si {svojich} minulých oľutovaných činov tak, ako si na ne {dnes} spomíname. Tieto možno preklenúť jedine pozmenením uhla pohľadu {na tie činy}. Omyly sú prirodzeným, neosobným dôsledkom učenia a rozvoja, a preto sa im nedá vyhnúť.

.2. S postupujúcim vývojom {života} vznikla schopnosť učiť sa, nazývaná 'inteligencia', ako následok pokusov a omylov, čo je postup, ktorý je funkčne aktívne potrebný na prežitie. {Tento} postup pokusov a omylov sa potom hromadí ako údaje a pamäť. Toto sa nakopuje ako dlhodobé a skúsenostné časové obdobie, ktoré triedi udalosti na 'vtedy' a 'teraz'. {Dnes} prítomné všedné ja 'je' a niekdajšie všedné ja 'bolo', ale popravde, to, čo 'bolo', nie je totožné s tým, čo 'je'. Lútosť a vina pochádzajú z dávania rovnocennosti medzi súčasné všedné ja, ktoré 'je', a niekdajšie všedné ja, ktoré 'bolo', ale vlastne už ho viac niet; {je zrejme, že} nie sú jedno a to isté.

.3. Vina môže byť výchovnou emóciou, ktorá vzniká ako varovanie neopakovať takú istú chybu. Minulosť sa nedá prepísať, ale dá sa {na ňu pozeráť} pretvoreným uhlom pohľadu tak, aby sa stala zdrojom konštruktívneho učenia. Lútosť nad minulými udalosťami alebo rozhodnutiami možno zmierniť uznaním, že „v tom čase sa zdali byť dobrým nápadom“.

.4. Vzhľadom na to, že ľudská myseľ je vadná {, nepodarková} a nie je vševedúca, vina a lútosť pramenia z nevedomosti a obmedzenosti a predstavujú vývojové štádiá. Minulé chyby sú kvôli obmedzenosti {danej úrovne vedomia v danom čase} a prislúchajú k určitému bodu na časovej osi vývinu, a to nielen osobne, ale aj kolektívne. To, čo bolo prijateľné v minulosti, už viac nie je prijateľné. Nevedomosť je spôsobená falošnosťou zdanlivosti vnímania alebo {myšlienkového} výkladu. Preto nech je obsah lútosť akýkoľvek, ide vlastne o ten istý rovnaký defekt objavujúci sa však len za iných okolností. Doslovná, absolútna definícia slova „hriech“ je „chyba“. Tá sa neskôr znásobuje náboženskými prikázaniami, {myšlienkovým rozpracovaným štúraním} a odstupňovaním podľa údajných stupňov závažnosti a zavinenia.

Informace k on-line, i osobním, setkáním a ke stránkám hawkins.support.

Pokud zatím nedostáváte emailem informace o nadcházejících událostech a chcete tyto emaily dostávat, napište mi na: jan.macto@gmail.com.

Na stejný email můžete psát i odezvy a dotazy.

Termín pro příští setkání ve Střílkách je tedy stanoven na 26.- 28.4. 2024 a předsetkání od večera 25.4.2024. Přihlášky a zálohy se budou přijímat až od ledna příštího roku.

Julo:

Shrnutí od Františka, (revidované Julem):

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádská těla.

To nám umožňuje alespoň jednou za týden si uvědomovat, že podléháme jen tomu, co

uchováváme v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře. Boha nacházíme skrze jednoduchost. Přece je jednoduché zanechat komentáře. Tomu každý rozumí, ale trklo vám to rozumění?

Například, nic není dobré ani zlé, jen myšlenky skrze naše stanoviska to dělají takým. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a klidu, tak ty věci, jakože venku, jsou také v pokoji a klidu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakoupili jako děti od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli a rovněž také z předcházejících epizod života. Upouštíme od stanovisek, ale ne proto, že jsou správné nebo nesprávné, ale proto, že toto upouštění vede k zvýšení úrovně vědomí, co nás vede k pokoji a klidu.

Jak to udělat?

Objednáváme si, nejlépe 2x denně, láskyplné myšlenky, které nás vtahují k vidění nevinnosti a vedou k láskyplnosti a k soucitu. Ukázalo se, že jediným účinným pomocníkem je pokorné uvědomování si vlastních nedostatků a nevědomostí. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme Já-Bytí, v nás i ve všech osobách kolem nás.

A dáváme pozor, abychom v životě jednali oddaně a bezúhonně, tedy, abychom se nešťourali, ve svém každodenním životě, s energiemi pod úrovní 200, což je úroveň bezúhonnosti. Zde je vhodné si připomenout, že tedy nemusíme sledovat světové zprávy a šťourat se v nich. Všechno jsou vlastně pohádky, které byly vytvořeny pro ty, kteří naoko volí mít pokoj a klid, ale vnitřně ho nechtějí, chtějí mít pravdu.

Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu modrou větu, kterou si týdny, měsíce či i roky oddaně říkáme a používáme na všechno, co nás každý den potkává. Příkladem jsou věty:

„Vykonávám potřeby přítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jinak.“

„A budu vědět, co je třeba vědět, až to bude třeba vědět (vidět, slyšet, poznat...)“

„A jsem zodpovědný za úsilí a ne za výsledek.“

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj co stůj. V absolutní Skutečnosti okamžiku jsem vždy v bezpečí.“ Důvodem proč většinu věcí děláme, je ze strachu z nemoci, z chudoby, ze stárí či ze smrti.

„Myšlenky naskakují oproti tichému pozadí nemyšlenkovitosti.“ A na každou myšlenku, moji i jiných, máte právo si říci: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“

A jak jsme si již řekli, modlíme se soustavně o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad

jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakúpených stanovisek, snad i bezeslovně, aby se naše situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak poriešila.

Pomoc Boha se projeví tehdy, když si přiznám, že s těmi problémy se já sám neumím vyspořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Takto vědomě zlehka obměkčujeme naše zaryté stanoviska a postupně uvolňujeme překážky k pokoji a klidu v nás, tedy představy a koncepty v nás. Jednoduše řečeno, přestáváme šťúrat myšlenkovitostí do pozorovaných lidí a věcí a dovolujeme jim být tím, čím jsou. Vlastně umožňujeme jiným spravovat jejich karmu a nesnažíme se je měnit. Jinak řečeno, máme ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž otevíráme prostor Duchovní Vůli Já-Bytí. Postupně děkujeme všem emocím a pocitům za pozvání, které nepřijímáme, ale naopak vzdáváme je, protože z nich neustále džusuje náš ego-macík, který chce soustavně zakusovat a nechce mít pokoj a klid. Při upřímném zaostření je vidět, že každá emoce je sama o sobě její vlastní odměnou.

Děkujeme ti, Ó Pane, za tvoji Boží přítomnost, která se projevuje jako pokoj, ticho a existence. A dospějeme k poznání, že „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastrešuje, je financováno jen z darů.

Za minulý týden bylo darováno 3222 Kč. Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

<https://drive.google.com/file/d/12X3WYCe3Ug6w8APS-TYiVoU1XHqfZQhT/view?usp=sharing>